

Γεωργία Καλοδίκη

Πέτρες - για τρομπέτα πιάνο και ηλεκτρονικά. Τρομπέτα: Κωνσταντίνος Μήτρου

Breeze - για κιθάρα και ηλεκτρονικά. Κιθάρα: Γεωργία Καλοδίκη.

Virginie Viel

An Ocean on the moon

Ιουστίνη Αντιγόνη Ελούλ

Πρόσωπο & Προσωπεία

asabe ensemble

Αυτοσχεδιασμοί

Volkmar Kliem

Variations in Air Pressure #09

Γεωργία Καλοδίκη Πέτρες

για τρομπέτα και ηλεκτρονικά. Τρομπέτα: Κωνσταντίνος Μήτρου.

Στο συγκεκριμένο έργο το ενδιαφέρον εστιάστηκε στην αισθητική σχέση αρμονικών και μη αρμονικών φασμάτων σαν μια γέφυρα διασύνδεσης του οργανικού με τον ηλεκτρονικό ήχο μετά από τις παρακάτω σκέψεις. Η μη συγχώνευση των δύο υποστάσεων που συχνά παρατηρείται σε μεικτά έργα, την δυνατότητα εύρεσης κοινών ποιοτήτων με ή χωρίς επεξεργασία, την αναπάντεχη επιλογή που συχνά προκύπτει για μίμηση της μιας πηγής μέσω της άλλης και την ακουσματική διάσταση της οργανικής πηγής. Ο ήχος είναι μια κυματική κίνηση και ως τέτοια είναι δυνατόν να προβληθεί σαν ένα μοντέλο δράσης που προσομοιάζει στην κυματική κίνηση του νερού. Εδώ, λαμβάνει χώρα μια αισθητική αναπαράσταση του μοντέλου δράσης που παράγεται μετά την πτώση μιας πέτρας στο νερό. Οι επακόλουθοι ομόκεντροι κύκλοι που δημιουργούνται στην επιφάνεια μιας λίμνης και που σταδιακά ασθενούν 'αποκτούν' αισθητικά με το έργο 'Πέτρες' μια ηχο-ποιοτική διάσταση.

Breeze

για κιθάρα, προηχογραφημένη φωνή και ηλεκτρονικά. Κιθάρα: Γεωργία Καλοδίκη.

Ηλεκτρονική επεξεργασία μουσικής απαγγελίας από κείμενα Παπαδιαμάντη (ερωτικά διηγήματα)

Πρόκειται για ένα έργο το οποίο στηρίζεται στην ηλεκτρονική επεξεργασία προ-ηχογραφημένου λόγου. Γίνεται χρήση μη αρμονικών φασμάτων με τονικές αναφορές. Το κείμενο προέρχεται από απαυγασματα των ερωτικών διηγημάτων του Παπαδιαμάντη. Γίνεται χρήση τεχνικών 'διαστολής' του μουσικού χρόνου (time stretch), και δημιουργικής εκμετάλλευσης των αντηχήσεων και διαθλάσεων του ήχου στον χώρο. (Πρώτη Εκτέλεση, Η ναυς των ονείρων - Μουσικό θέατρο 2014-2015, Κενός Χώρος) (προηχογραφημένη φωνή - Ευαγγελία Θαλασσινή)

Η μουσική συνάντηση του Παπαδιαμαντικού λόγου με το μουσικό θέατρο αποτελεί μια συνθετική πρόκληση μιας και η ισορροπία ανάμεσα στα βαθιά νοήματα που ο λόγος του φέρει και στο πλούσιο 'ηχοποιητικό' υλικό της κιθάρας και της φωνής είναι εξαιρετικά λεπτή κατά την ηλεκτροακουστική επεξεργασία προκειμένου ο λόγος να γίνεται κατανοητός. Στο δρώμενο γίνεται χρήση της λογισμικής πλατφόρμας μουσικής διάδρασης Max Msp. Για την δημιουργία του patch χρησιμοποιούνται σαν βάση προ-ηχογραφημένα υλικά που έχουν υποστεί σχετική επεξεργασία και τα οποία λειτουργούν σε αντίστιξη με τον προς επεξεργασία λόγο σε ζωντανό χρόνο κατά την διάρκεια του έργου. Το εγχείρημα έχει σαν πρώτο και κύριο στόχο - μέσω της χρήσης τεχνικών διαστολής του χρόνου, κοκκώδους υψής, convolution και δημιουργικής εκμετάλλευσης των αντηχήσεων και διαθλάσεων του ήχου στον χώρο - την ανάδειξη ενός κρυφού και άρρητου νοηματικού περιεχομένου ως τώρα ανεξερεύνητου πέρα από την σημασιολογική προφάνεια των λέξεων. Η φωνή στο tape λειτουργεί ως το alter ego της performer.

Η Γεωργία Καλοδίκη γεννήθηκε στην Αθήνα (1975) όπου σπούδασε κλασική κιθάρα με την Έλενα Παπανδρέου καθώς και ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση με τον Ιωσήφ Παπαδάτο, τον Γιάννη Ιωαννίδη, τον Αλέξανδρο Καλογερά και τον Θεόδωρο Αντωνίου. Κατέχει δίπλωμα στην κλασική κιθάρα και στην σύνθεση (Α' βραβείο, Μουσική Εταιρεία Αθηνών, 2004). Είναι πτυχιούχος του τμήματος Μουσικής επιστήμης και Τέχνης του πανεπιστημίου Μακεδονίας με ειδίκευση στην Σύνθεση και κάτοχος Master και Διδακτορικού από το Goldsmiths College του Πανεπιστημίου του Λονδίνου. Έχει παρακολουθήσει μαθήματα σύνθεσης με τους Alvin Lucier, Christian Wolf, Rebecca Saunders και Bryan Ferryhough καθώς και σεμινάρια μουσικής για το θέατρο και τον κινηματογράφο με τον Αλέξανδρο Μούζα. Η εργογραφία της περιλαμβάνει έργα για οργανική, και ηλεκτρονική μουσική, καθώς και έργα για το θέατρο και τον κινηματογράφο. Μεταξύ άλλων έχει συνεργαστεί και έχει λάβει παραγγελίες από την ALEA III του Πανεπιστημίου της Βοστώνης, την Ένωση Ελλήνων Μουσουργών, το Μέγαρο Μουσικής, το Πανεπιστήμιο Αθηνών, την Καμεράτα, το ίδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη, την Ορχήστρα των Χρωμάτων, την ΑΣΟΝ, το Festival Acanthes, τους Kreutzer quartet και το Old Operating Theatre του Λονδίνου. Έχει

γράφει μουσική για τον κινηματογράφο συμμετέχοντας στον κύκλο των φεστιβάλ Βωβού Κινηματογράφου του Ιδρύματος Μιχάλη Κακογιάννη (περίοδος 2010-2012) σε τέσσερα έργα εποχής (Newmeyer's Safety last, Charlie Chaplin's The kid, Y.Protasanov's Aelita: Queen of Mars, Sternberg's Underworld). Στο θέατρο έχει συνεργαστεί με την Ρούλα Πατεράκη (E.Ibsen-To ζύπνημα των Νεκρών 2011, P.Hamilton-To φως του γκαζιού, 2012), την Ευαγγελία Θαλασσινή (Α.Παπαδιαμάντη - η Ναυς των ονείρων, Κενός Χώρος, 2014) και τον Ηλία Ευαγγελίδη (Α.Τσέχωφ - Αφέντης και Δούλος, Χοροχρόνος, 2016). Από το 2012 εκπονεί νέα διδακτορική έρευνα στην ηλεκτροακουστική μουσική σύνθεση στο Ιόνιο πανεπιστήμιο με τον Θεόδωρο Λώτη. Είναι μόνιμος συνεργάτης του περιοδικού της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών «Πολύτονον», μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών και του ΕΣΣΗΜ. Μουσική τησκυκλοφορεί από την Subways Records.

Virginie Viel *An Ocean on the moon,*

ακουσματική μουσική – εκδοχή 8 καναλιών (αρχικά για 16 κανάλια) – 2017

Το *An Ocean on the moon* είναι ένα ακουσματικό έργο που εξερευνά το υγρό τοιχείο μέσα από την εξέλιξη μιας λαμπερής, χαρούμενης και ταυτόχρονα καταστρεπτικής ηχοχρωματικής ισορροπίας των οργάνων. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην ποικιλομορφία των αισθήσεων που καταλαμβάνουν έναν θεατή μπροστά στη θάλασσα, ανάμεσα σε αναμνήσεις χαρούμενων στιγμών, στη μοναχική περιπλάνηση και στον ξαφνικό φόβο. Το έργο προσομοιάζει οπτικές και κινητικές εμπειρίες της θάλασσας. Σε αυτές, έχω συνδέσει την πλούσια εκφραστικότητα της οργανικής χειρονομίας, μερικές φορές μεθοδική, άλλες παρορμητική και κάποιες φορές εύκαμπτη ή αισθησιακή. Το έργο προέρχεται από συνεργασίες με διάφορους καλλιτέχνες που αυτοσχεδίασαν βασιζόμενοι σε οπτικές εικόνες και βίντεο κλιπς και με τον συνθέτη Αλέξανδρο Ρέτση που επεξεργάστηκε μερικές από αυτές τις ηχογραφήσεις. Το έργο δημιουργήθηκε εν μέρει στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο στην Κέρκυρα και ολοκληρώθηκε στο Κέντρο Μουσικής Τεχνολογίας και Καινοτομίας στο Πανεπιστήμιο De Montfort στο Leicester του Ηνωμένου Βασιλείου. Ευχαριστώ πολύ τον Θεόδωρο Λώτη για την θερμή υποδοχή του στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο, για την ακρόαση και την υποστήριξή του κατά την ολοκλήρωση αυτού του έργου. Ευχαριστώ επίσης τον Ανδρέα Μνιέστη και τον Διονύση Μπατζάκη για τη βοήθειά τους και όλους τους όμορφους ανθρώπους και τους ταλαντούχους μουσικούς που συμμετέχουν σε αυτό: Αλέξανδρος Ρέτσης, Ελίζα Παπακώστα-Σμύρνη, Γιώργος Σταυρίδης, Ρεζάρτα Κρούγια, Σεβαστιανός Μοτορίνος, Νίκη Κοκκώλη, Ναυσικά Καραγιανάκη, Στέλιος Μίχας-Εγκλέζος, Άννα Κατάγκη και Σοφία Κετντζιάν.

Η Virginie Viel είναι συνθέτης ακουσματικής μουσικής και εικαστικός καλλιτέχνης (φωτογραφία και βίντεο). Από το 2008, η δουλειά της έχει εμπλουτιστεί από τη σύνθεση ακουσματικής μουσικής. Μετά από το μεταπτυχιακό της στη σύνθεση που απέκτησε στο Βέλγιο το 2014 με την A.Vande Gorne, είναι υποψήφια διδάκτορας στη μουσική σύνθεση στο Πανεπιστήμιο De Montfort στο Leicester, Ηνωμένο Βασίλειο. Η έρευνά της εστιάζει στη μουσική μορφή της ακουσματικής σύνθεσης μέσω αναλογιών με τις εικαστικές τέχνες και την πολυαισθητηριακή εμπειρία. Είναι μέλος του συλλόγου συνθετών Séneçon που εδρεύει στις Βρυξέλλες. Τα έργα της έχουν εκτελεστεί στην Ευρώπη, το Μεξικό και την Αυστραλία.

Ιουστίνη Αντιγόνη Ελούλ *Πρόσωπο & Προσωπεία*

Το έργο αυτό αποτελεί το καλλιτεχνικό μέρος της πτυχιακής μου εργασίας, η οποία είχε ως θέμα της τις έννοιες εαυτός και ρόλος, εξετάζοντάς τες μέσα από μια κοινωνικο-ψυχολογική προσέγγιση. Στο έργο αυτό τίθενται ερωτήματα όπως αν οι διαφορετικοί ρόλοι που παρουσιάζουν οι άνθρωποι στην καθημερινή τους ζωή αποτελούν μέρη ενός συλλογικού είναι και κατά πόσο η αυτογνωσία βοηθάει στην αντιμετώπιση προβλημάτων, όπως το άγχος, που προκαλεί η αμφιθυμία όλων αυτών των αντιμαχόμενων ρόλων. Το πολύπλευρο αυτό θεωρητικό θέμα παρουσιάζεται με την δημιουργία ενός βίντεο βασισμένο στα ποιητικά χαρακτηριστικά της Βίντεο Τέχνης, επενδυμένο ηχητικά με στοιχεία Ηλεκτροακουστικής Μουσικής. Τέλος το έργο αυτό έχει αναπτυχθεί έτσι ώστε να παρουσιαστεί με τεχνικές χαρτογραφικής προβολής (mapping projection) για το βίντεο και την τεχνική της ζωντανής ηχητικής διάχυσης (live sound diffusion) σε πολυκάναλο σύστημα ηχείων για την μουσική.

Η **Ιουστίνη Αντιγόνη Ελούλ** γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1988. Το 2006 αποφοίτησε από το Μουσικό Σχολείο Κέρκυρας έχοντας λάβει τις πρώτες γνώσεις της στην μουσική, το πιάνο και το φλάουτο. Το 2013 αποφοίτησε από το τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Παν/μίου και το 2014 έγινε δεκτή ως υποψήφια διδάκτωρ στο ίδιο τμήμα. Τα καλλιτεχνικά και ερευνητικά της ενδιαφέροντα σχετίζονται κυρίως με την Βίντεο Τέχνη και την Ηλεκτροακουστική Μουσική. Κατά τη διάρκεια των σπουδών της έλαβε μέρος σε διάφορα φεστιβάλ, όπως στο Festival Les Instants Video (Γαλλία) με προσωπικά έργα Βίντεο Τέχνης, στο Be There! Corfu Animation Festival (Κέρκυρα) με προσωπικά έργα κόμικς και εικονογράφησης και στα ετήσια φεστιβάλ των TTHE-ΕΡΗΜΕΕ με προσωπικά έργα

Βίντεο Τέχνης και Ηλεκτροακουστικής Μουσικής. Σήμερα ζει και εργάζεται ως γραφίστρια στο νησί της Κέρκυρα, δουλεύοντας παράλληλα την διδακτορική της διατριβή.

asabe ensemble (all sounds are born equal). *Αυτοσχεδιασμοί.*

Αλέξανδρος Αγγελάκης (Live Visuals), Νίκος Αντωνόπουλος (Effects & Κιθάρα), Θεόδωρος Λώτης (υπολογιστής, φλάουτο), Γιώργος Μιζήθρας (0-input mixer & Portable Cassette Players), Γιώργος Σταυρίδης (κρουστά, υπολογιστής).

Το σύνολο asabe παρουσιάζει 2 σύντομες εκδοχές αυτοσχεδιασμού

Το σύνολο asabe (all sounds are born equal) αποτελεί ένα πειραματικό φυτώριο ανάμεσα στα Σύνολα του Τμήματος Μουσικών Σπουδών στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Πειραματίζεται μεταξύ δομημένων και διαισθητικών αυτοσχεδιασμών και εργάζεται για την κατάκτηση της ισότητας όλων των ήχων. Μεταξύ των εμφανίσεών του περιλαμβάνονται μουσικές και δημόσιες συναυλίες στο λεωφορείο της γραμμής 2 στην Κέρκυρα, στο Πολύτεχνο (Κέρκυρα), στο θέατρο Alte Schmiede της Βιέννης, σε ένα εγκαταλελειμμένο εργοστάσιο κονσερβοποιίας στις Πρέσπες και στη Μονή Λαζαριστών της Θεσσαλονίκης.

Υπεύθυνος καθηγητής: Θεόδωρος Λώτης

Volkmar Klien *Variations in Air Pressure #09*

Η μουσική - για όλους τους σκοπούς και με όλες τις προθέσεις - είναι μια μάλλον εφήμερη υπόθεση: απλές αλλαγές στην πίεση του αέρα που δεν έχουν μετεωρολογική σημασία. Η αρχική ονομασία της σύνθεσης, που πρωτοπαρουσιάστηκε το 2007 στο Wien Modern, ήταν *Rauschkinder*. Η ετυμολογία των γερμανικών λέξεων «Rausch» (μέθη, μεθυστική ψυχή, απόλαυση των εσωτερικών δυνάμεων που οδηγούν στην εσωτερική λήθη) και «Rauschen» (θόρυβος, λευκός θόρυβος ή αναλογία σήματος προς θόρυβο) αποκαλύπτει μια περίπλοκη σύνδεση μεταξύ των εννοιών του ακουστικού θορύβου, της μέθης και της έντονης απόλαυσης.

Μεγαλωμένος στη Βιέννη, ο Volkmar Klien πέρασε την παιδική του ηλικία μέσα στην πλούσια μουσική ζωή της πόλης με όλες τις ένδοξες παραδόσεις και τις μουσικές τελεουργίες της. Εργαζόμενος σε αυτό το πλαίσιο, ο Klien προσπαθεί σήμερα να επεκτείνει τις παραδοσιακές πρακτικές σύνθεσης, παραγωγής και ακρόασης πολύ πέρα από τα καθιερωμένα πλαίσια της μουσικής συναυλιών. Είναι καθηγητής σύνθεσης και διευθυντής του Ινστιτούτου για τη σύνθεση και τη διεύθυνση στο Πανεπιστήμιο Anton Bruckner (Linz, Αυστρία). www.volkmarklien.com